

Ændringsforslagene nr. 22-28, § 1 i den ændrede affattelse og §§ 2 og 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændringer i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd.

§ 1, ændringsforslaget og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om lønninger og pensioner m. v. til statenstjenestemænd [vedrørende feriegodtgørelse og stedtillæg].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1741, fremsættelsen i tidenden sp. 4059).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Holger Eriksen: Det er jo ikke almindeligt, at overenskomster, som de skiftende finansministre har opnået med tjenestemændene, gøres til genstand for en almindelig debat i det høje ting, og selv om jeg fuldt ud forstår, at man — dels som følge af det størrelsesbeløb, der her er tale om, dels som følge af de delvis nye veje, der er anvendt — nu finder anledning til, at for-

slaget skal behandles på behørig vis, går jeg ud fra, at heller ikke det kan give anledning til større meningsudvekslinger.

Det har jo ligget i luften, at lønningerne inden for den private sektor som følge af løngliding o. s. v. efterhånden har udviklet sig således, at der vil blive et misforhold, når man sammenligner med det, som tjenestemændene har opnået. Der måtte en forhandling til, og jeg må sige, at jeg på egne og på mit partis vegne kan gratulere den højtærede finansminister til, at det har været muligt for ham at opnå enighed med samtlige tjenestemandorganisationer på et grundlag, som må siges at være økonomisk forsvarligt, og som, så vidt jeg skønner, ikke kan give anledning til reaktioner ude på det private arbejdsmarked.

Det væsentlige i lovforslaget er jo, at man forhøjer det stedtillæg, som har ligget konstant i lang, lang tid, og at man — som følge af, at der er så mange, der ikke har opnået et sådant stedtillæg — nu har indført en ny stedtillægssats, sats e. Samtidig dermed har man udvidet antallet af de kommuner, hvor der gives løntillæg efter sats a, således at de oplands- eller forstadskommuner, hvad man nu vil kalde dem, som ligger omkring København, alle kommer ind under den københavnske a-sats. Det kan jeg ikke have noget imod. Jeg kan samtidig ikke undlade at udtrykke en beklagelse over, at det aldrig nogen sinde har været muligt at få undersøgt, om forholdene i de største provinsbyer i virkeligheden ikke er således, at disse byer burde ligestilles med de københavnske kommuner. Man har i sin tid spurgt statistisk departement og fik en oplysning om, at de, der havde større indtægt, også havde større forbrug, hvilket jo i og for sig ikke forekommer forbavsende. Det, vi var interesseret i at få at vide, var, om man for en større pengemængde i København og Københavns omegn ikke kunne opnå flere varer, end man i de store provinsbyer kunne opnå for en mindre pengemængde. Men det har man altså ikke kunnet få klarhed over,